USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2010, č. j. 1562/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2010, č. j. 30 A 73/2010 - 4,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se podáním ze dne 17. 7. 2010 - zevně označeným jako rozšíření žaloby ze dne 4. 6. 2010 - domáhal přezkumu rozhodnutí žalované České advokátní komory ze dne 22. 6. 2010, č. j. 1562/10, kterým žalovaná rozhodla o zrušení určení advokáta k poskytnutí právní služby, o němž žalovaná rozhodla v rozhodnutí ze dne 26. 5. 2010, č. j. 1384/10. Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Brně rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) byl řádně poučen, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Na usnesení, jež bylo stěžovateli doručeno dne 2. 9. 2010, reagoval stěžovatel včasným podáním ze dne 3. 9. 2010, ve kterém stěžovatel uvedl, že má právní i neprávní zájem na vedení řízení u Krajského soudu v Brně. Dále se domáhal vedení společného řízení s blíže nespecifikovaným řízení.

Krajský soud v Brně posoudil podání ze dne 3. 9. 2010 jako kasační stížnost, jež nesplňuje podmínky stanovené ustanoveními § 102 a násl. s. ř. s., proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 23. 11. 2010, č. j. 30 A 73/2010 - 8, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této výzvy doplnil podání ze dne 3. 9. 2010 - a to tak, že označí účastníky řízení o kasační stížnosti a rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje; že uvede datum doručení napadeného rozhodnutí, důvody kasační stížnosti a čeho se domáhá. Dále byl

stěžovatel vyzván v bodě II. výroku, aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2010, č. j. 30 A 73/2010 - 4, ve smyslu požadavku ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., a v bodě III. byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Stěžovatel byl řádně poučen, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude jeho podání odmítnuto.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 11. 12. 2010, ve kterém uvedl, že se domáhá změny rozhodnutí Krajského soudu v Brně. Účastníkem řízení je pouze odpůrce uvedený v záhlaví výroku napadeného usnesení. Podle názoru stěžovatele napadeným rozhodnutím došlo k upravení vedení řízení, proto nepodává kasační stížnost dle zákona, neboť kasační stížnost není dle jeho názoru přípustná. Stěžovatel však podává opravný prostředek, který krajský soud v poučení napadeného rozhodnutí připouští. Stěžovatel je přesvědčen, že nemusí formulovat výrok Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel dovozuje, že soud nemůže trvat na splnění podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2010, č. j. 8 As 30/2010 - 101.

Krajský soud v Brně stěžovateli následně pouze přiznal osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 21. 12. 2010, č. j. 30 A 73/2010 - 11.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil, zda je možné podání stěžovatele ze dne 3. 9. 2010 a 11. 12. 2010 vyhodnotit jako kasační stížnost. Dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o kasační stížnost, neboť kasační stížnost představuje jediný opravný prostředek proti rozhodnutím krajských soudů upravený s. ř. s., o němž rozhoduje Nejvyšší správní soud, kterému stěžovatel své podání ze dne 3. 9. 2010 také prostřednictvím Krajského soudu v Brně adresoval. Argumentuje-li stěžovatel tím, že nepodává kasační stížnost, neboť ta je podle jeho názoru nepřípustná, není tato argumentace správná. Usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je sice rozhodnutím procesního charakteru, avšak se závažnými důsledky pro další řízení, nespadá tedy pod rozhodnutí, jež má na mysli § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., jehož se dovolává stěžovatel - k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101.

Stěžovatel je tedy osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel nicméně nesplnil jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará

podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Krajský soud v Brně proto správně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 23. 11. 2010, č. j. 30 A 73/2010 - 8, k odstranění výše specifikovaných vad.

Stěžovatel, jemuž byla výzva doručena dne 1. 12. 2010, na tuto výzvu soudu reagoval pouze podáním ze dne 11. 12. 2010, nepředložil však plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Odvolává-li se stěžovatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2010, č. j. 8 As 30/2010 - 101, ohledně toho, že v daném případě není nutné povinné zastoupení advokátem, není tato argumentace správná. V předmětném rozsudku se totiž Nejvyšší správní soud vyjadřoval k situaci, kdy v řízení před krajským soudem nebyly vůbec splněny podmínky řízení dle s. ř. s. upravující náležitosti žaloby proti správnímu orgánu a kdy nebylo zjevné, zda je předmětná žaloba projednatelná v režimu správního soudnictví. Jak Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl, nebylo by v souladu se zásadou procesní ekonomie trvat na povinném zastoupení advokátem, neboť by se tím pouze komplikoval průběh soudního řízení a stěžovateli by se neposkytla včasná a řádná ochrana jeho práv.

V posuzované věci však žaloba ze dne 17. 7. 2010 směřovala proti České advokátní komoře, která pojmově představuje správní orgán ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; žaloby podle s. ř. s. proto proti ní nejsou zásadně vyloučené - k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, č. j. 6 Ads 19/2008 - 103. Nejedná se tak o výše uvedenou výjimku, neboť v posuzovaném případě představuje žalovaná správní orgán, proti níž mohou z povahy věci směřovat žaloby dle s. ř. s.; v takovém případě je však nutné trvat na splnění všech procesních podmínek stanovených s. ř. s., včetně povinného zastoupení stěžovatele advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2011

JUDr. Milada Tomková

předsedkyně senátu